

PAEP, Gerard de (Melsele 22 november 1898 – Beveren 18 augustus 1985).

Studeerde na het secundair onderwijs aan het **Klein Seminarie van Sint-Niklaas** tijdens de Eerste Wereldoorlog geneeskunde aan de door de Duitse bezetter vernederlandste universiteit te Gent (**von Bissing Universiteit**) en moest daarom in 1919 zijn studies onder schuilnaam (De Paepe) voortzetten aan de Université libre de Bruxelles. De Paep vestigde zich in 1925 te Beveren als geneesheer-chirurg. In 1927 stichtte hij er de Sint-Annakliniek.

Onmiddellijk na de Eerste Wereldoorlog werd De Paep politiek actief in de **Frontpartij**, waarvan hij de Wase kern mee stichtte (1919). In 1929 werd hij voor deze partij verkozen in de Oost-Vlaamse provincieraad. Van 1930 tot 1932 was hij bestendig-afgevaardigde in een coalitie met de **katholieke partij**. In 1932 was hij lijsttrekker bij de nationale verkiezingen in het arrondissement Sint-Niklaas. Hij behaalde 933 voorkeurstemmen, maar werd niet verkozen. Hij kon wel zijn mandaat in de provincieraad verlengen. Hij werd tevens verkozen in de gemeenteraad van Beveren-Waas.

Bij de stichting van het **Vlaamsch Nationaal Verbond (VNV)** bleef De Paep aanvankelijk op de achtergrond in een arrondissement waar het VNV in het algemeen zeer zwak stond. Bij de verkiezingen van mei 1936 stond hij op de tweede plaats van de lijst van het **Vlaamsch Nationaal Blok (VNB)** in Sint-Niklaas. Toen hij twee jaar later lijsttrekker was voor de provincie, haalde het VNB bijna twee keer meer stemmen. Hij verlengde zijn mandaat opnieuw en trad voor de tweede keer aan als gedeputeerde, opnieuw in een coalitie met de katholieke partij. In 1939 trok hij de VNB-lijst voor de Senaat, maar werd niet verkozen, al behaalde hij 2366 naamstemmen.

De Paep speelde voor de oorlog in het partijapparaat van het VNV geen rol van betekenis. Tijdens de bezetting nam hij in 1943 korte tijd als gedeputeerde het gouverneurschap van Oost-Vlaanderen waar. Hij leidde tevens de provinciale cultuurdienst.

Na de oorlog werd De Paep wegens lidmaatschap van het VNV en als celleider van de **Duitsch-Vlaamse Arbeidsgemeenschap** tot 5 jaar cel en een schadevergoeding veroordeeld. Hij zat gevangen in Dendermonde, het kamp van Lokeren, Gent en Sint-Gillis. In 1950 werd hij op vrije voeten gesteld en in 1963 in al zijn rechten hersteld. De Paep hervatte zijn praktijk in de Sint-Annakliniek. Hij werd politiek actief als promotor van het Algemeen Boerensyndikaat, in oppositie tegen de Belgische **Boerenbond**, en trad toe tot de **Volksunie** (VU). In 1965 werd hij de eerste senator voor deze partij in het arrondissement Dendermonde-Sint-Niklaas met niet minder dan 13.357 voorkeurstemmen, bijna de helft van het totaal aantal stemmen voor de VU. Hij werd herkozen in 1986 en 1971 en verloor nauwelijks van zijn populariteit. In 1974 nam hij wegens zijn ouderdom afscheid van de politiek. Hij betreurde de progressieve koers van de VU. Bij zijn zeventigste verjaardag stelde De Paep de middelen ter beschikking voor een stichting die zijn naam draagt.

LITERATUUR: J. van Remoortere, *Dr. Gerard De Paep: een leven van volksverbonden trouw*, 1989; – N. Lehoucq en T. Valcke, *De Fonteynen van de Oranjeberg. Politiek-institutionele geschiedenis van de provincie Oost-Vlaanderen van 1830 tot nu*, II, 1997.

ILLUSTRATIE(S), zie: Nelly Maes, *Oost-Vlaanderen*.

BRUNO DE WEVER